

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința inculpaților

Bogdan Iurii xxx, născut la xxx, originar și domiciliat în xxx

și

Bogdan Veronica Andrei, născută la xxx, originară și domiciliată în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 26.11.2018 - 02.11.2018;

Instanță de apel: 26.11.2018 - 28.07.2020;

Instanță de recurs: 23.10.2020 - 31.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02 noiembrie 2018, au fost recunoscuți vinovați și condamnați:

Bogdan Iurii, în baza art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar potrivit art.90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 2 ani, obligându-l pe Bogdan Iurii să nu-și schimbe domiciliul și/sau viza de reședință fără consimțământul organului competent;

Bogdan Veronica în baza art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 1 an, obligând-o pe Bogdan Veronica să nu-și schimbe domiciliul și/sau viza de reședință fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, **Bogdan Iurii** intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, împreună și de

comun acord cu Bogdan Veronica și Tataru Ruslan(în privința căruia cauza penală a fost disjunsă într-o altă procedură), au săvârșit trafic de ființe umane, în următoarele circumstanțe:

Bogdan Iurii, în perioada anului 2016, aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, urmărind scopul exploatării prin cerșit a persoanei, în scop de profit, prin abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei exprimată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, inițial l-a recrutat pe cetățeanul Federației Ruse, Kolkin Vladimir pentru practicarea cerșetoriei sub controlul acestuia pe teritoriul Federației Ruse, or. Azov.

Ulterior, Bogdan Iurii, în perioada lunii septembrie 2017, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, sub pretextul unei vieți mai bune, prin înșelăciune, l-a convins pe Kolkin Vladimir să vină în Republica Moldova pentru a cerși sub controlul acestuia, în acest scop, a organizat transportarea acestuia spre țara de destinație prin intermediul lui Tataru Ruslan, cumpărându-i bilet de călătorie spre Republica Moldova.

Ajungând în țara de destinație, Kolkin Vladimir a fost întâlnit la o gară auto din Republica Moldova de către Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, după care l-au transportat cu automobilul personal de marcă „Toyota Carina” cu xxx, în mun. Chișinău, adăpostindu-l într-o casă particulară închiriată de aceștia, unde i-au confiscat pașaportul.

După care, în perioada septembrie-decembrie 2017, Kolkin Vladimir, aflându-se în mun. Chișinău, zilnic, era transportat în diferite regiuni (piața centrală, piața auto și pe arterele mun. Chișinău, precum și pe arterele din or. Hîncești), de către Bogdan Iurii, cu automobilul său de marcă „Toyota Carina”, cu xxx, unde a fost supus exploatării prin practicarea cerșetoriei, iar la finele zilei. Bogdan Iurii, îl transporta înapoi la casa unde locuiau împreună cu Bogdan Veronica, veniturile ilicite acumulate pe parcursul zilei erau transmise de către Kolkin Vladimir lui Bogdan Iurii și Bogdan Veronica.

Bogdan Veronica intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, împreună și de comun acord cu Bogdan Iurii, și alte persoane, au săvârșit trafic de ființe umane, în următoarele circumstanțe:

După ce Bogdan Iurii, sub pretextul unei vieți mai bune, l-a recrutat pe cetățeanul Federației Ruse, Kolkin Vladimir și a organizat transportarea acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova prin intermediul persoanei neidentificate cu prenumele „Ruslan”, Bogdan Veronica împreună și de comun acord cu Bogdan Iurii, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, urmărind scopul exploatării prin cerșit a persoanei, în scop de profit, prin abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei exprimată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, l-au întâlnit la o gară auto din Republica Moldova, după care l-au transportat cu automobilul personal de marcă „Toyota Carina” cu xxx, în mun. Chișinău, adăpostindu-l într-o casă particulară închiriată de aceștia, unde i-au confiscat pașaportul.

Ulterior, în perioada septembrie-decembrie 2017, Kolkin Vladimir, aflându-se în mun. Chișinău, zilnic, era transportat în diferite regiuni (piața centrală, piața auto și pe arterele mun. Chișinău, precum și pe arterele din or. Hîncești), de către

Bogdan Iurii, cu automobilul său de marcă „Toyota Carina” cu xxx, unde a fost supus exploatării prin practicarea cerșetoriei, iar la finele zilei, Bogdan Iurii, îl transporta înapoi la casa unde locuiau împreună cu Bogdan Veronica, veniturile ilicite acumulate pe parcursul zilei erau transmise de către Kolkin Vladimir lui Bogdan Iurii și Bogdan Veronica” (vol. IV, f. d. 122-123).

Organul de urmărire penală a calificat faptele incriminate inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica în baza art.165 alin.(2) lit. b) și d) Cod penal: traficul de ființe umane, adică primirea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare pentru cerșetorie, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, de mai multe persoane.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica în baza art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal, organizarea cerșetoriei, adică, organizarea cerșetoriei cu scopul de a obține pentru sine sau pentru altul foloase materiale injuste, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, de două sau mai multe persoane.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea integrală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: a-l recunoaște vinovat pe Bogdan Iurii de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal și în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, în temeiul art.72 alin.(4) Cod penal, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de transportarea persoanelor peste hotarele țării și activități derivate din acestea, pe un termen de 5 ani; a o recunoaște vinovată pe Bogdan Veronica de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal și în conformitate cu prevederile art.75 Cod penal, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, în temeiul art.72 alin.(6) Cod penal, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei, cu privarea de dreptul de a exercita activități legate de transportarea persoanelor peste hotarele țării și activități derivate din acestea, pe un termen de 5 ani.

Cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în această cauză în sumă de 4 050 lei (pentru efectuarea traducerilor din limba rusa în limba română de către biroul de traduceri), de încasat în mod solidar de la inculpații Bogdan Iurii și Bogdan Veronica.

În motivarea cerințelor sale acuzarea a invocat că, probele puse la baza soluției de condamnare a inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica în baza art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal nu au fost apreciate corect, deoarece declarațiile părții vătămate V. Kolkin, a martorilor C. Sîrbu și E. Neico, precum și alte probe prezentate în sprijinul învinuirii, dovedesc vinovăția inculpaților, în săvârșirea faptei imputate prin rechizitoriu.

Pe această linie de motive, printre altele, acuzarea a indicat că: „ coroborând circumstanțele cauzei, mijloacele probatorii administrate în cadrul urmăririi penale, conchide că în acțiunile inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica se conțin semele infracțiunii de trafic de ființe umane. Declarațiile părții vătămate Kolkin Vladimir, care fiind coroborate cu alte probe administrate în cadrul urmăririi

penale, denotă prezenta tuturor semnelor și elementelor constitutive ale componentei de infracțiune prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

La caz, a reținut faptul că inculpații Bogdan Iurii, Bogdan Veronica, precum și alte persoane în curs de identificare au „profitat de starea de vulnerabilitate a părții vătămate Kolkin Vladimir”, deoarece se referă la orice situație în care persoana implicată nu a avut o alternativă reală și acceptabilă decât să se supună abuzului din partea lui Bogdan Iurii și Bogdan Veronica. Astfel, starea de vulnerabilitate pe caz se referă la situația în care inculpații Bogdan Iurii și Bogdan Veronica s-au folosit de condițiile părții vătămate de starea de invaliditate, sărăcie extremă, izolarea, lipsa oricărei susțineri și condiții, în afară de cele propuse de către inculpați, fapte care l-au determinat pe partea vătămată, neavând alte alternative, să se supună traficării.

Totodată, a notat că inculpatul Bogdan Iurii cunoscând faptul că partea vătămată Kolkin Vladimir după o anumită perioadă de cerșit în Republica Moldova, dorea să revină înapoi pe teritoriul Federației Ruse, deoarece nu-i convenea șederea pe teritoriul Republicii Moldova, prin înșelăciune, sub pretextul că în luna februarie 2018, vor pleca împreună în Federația Rusă, partea vătămată aflându-se într-o situație în care nu avea alte alternative de a reveni acasă fără ajutorul său, neavând pașaportul la sine, a fost constrânsă, iar inculpații Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, folosindu-se de această situație continuau să-l exploateze, pentru cerșetorie, în scop de profit.

A explicat că, nu contează că victima traficului de ființe umane, Kolkin Vladimir a dat sau nu consimțământul de a practica cerșetoria, deoarece acordul acestuia nu a fost dictat de libera alegere, dar de starea de vulnerabilitate. Totodată, analizând concomitent acțiunile inculpaților Bogdan Veronica și Bogdan Iurii prin prisma art.302 Cod penal - „organizarea cerșetoriei”, se reține faptul că, în cauza nominalizată, în acțiunile lui Bogdan Veronica și Bogdan Iurii nu se conțin elementele constitutive ale componentei de infracțiune nominalizate, deoarece consimțământul părții vătămate Kolkin Vladimir a fost viciat prin starea de vulnerabilitate în care se afla acesta, fiind constrâns în acțiunile sale, cu atât mai mult Bogdan Iurii și Bogdan Veronica au obținut toate veniturile acumulate de partea vătămată, fapt ce demonstrează iminent scopul inculpaților și anume cel de exploatare pentru obținerea profiturilor ilegale, prin urmare în acțiunile acestora se conțin elementele traficului de ființe umane, fiind prezente semnele infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) din Codul penal.

Totodată, a expus că în baza aceleiași sentințe a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în această cauză în sumă de 4 050 lei, și anume pentru efectuarea traducerilor din limba rusă în limba română de către biroul de traduceri. În această parte, la fel consideră sentința ilegală... în așa mod, examinarea circumstanțelor cauzei penale și aprecierea lor a fost efectuată unilateral, fără a fi coordonată cu legislația procesual-penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, apelul declarat de acuzatorul de stat a fost admis, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță:

Bogdan Iurii s-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal și i-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare la 8 (opt) ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și a desfășura activități în domeniul Turismului și Migrației pe termen de 4 (patru) ani.

Bogdan Veronica s-a recunoscut vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal și e-a fost stabilită pedeapsa cu închisoare la 7 (șapte) ani în penitenciar de pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și a desfășura activități în domeniul Turismului și Migrației pe termen de 3 (trei) ani.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel audiind inculpații, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și probelor cercetate, prezentate instanței de apel, precum și probelor administrate de prima instanță, cercetate suplimentar în ședința de judecată în apel, a constatat:

Bogdan Iurii, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, împreună și de comun acord cu Bogdan Veronica și cu o persoană în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separată, au săvârșit trafic de ființe umane, în următoarele circumstanțe.

Bogdan Iurii, în perioada anului 2016, aflându-se pe teritoriul Federației Ruse, urmărind scopul exploatării prin cerșit a persoanei, în scop de profit, prin abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei exprimată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, inițial l-a recrutat pe cetățeanul Federației Ruse, Kolkin Vladimir pentru practicarea cerșetoriei sub controlul acestuia pe teritoriul Federației Ruse, orașul Azov.

Ulterior, Bogdan Iurii, în perioada lunii septembrie 2017, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, sub pretextul unei vieți mai bune, prin înșelăciune, l-a convins pe Kolkin Vladimir să vină în Republica Moldova pentru a cerși sub controlul acestuia, în acest scop, a organizat transportarea acestuia spre țara de destinație, prin intermediul persoanei în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă într-o procedură separat, procurându-i bilet de călătorie spre Republica Moldova.

Ajungând în țara de destinație, Kolkin Vladimir a fost întâlnit la o gară auto din Republica Moldova de către Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, după care l-au transportat cu automobilul personal de marcă „Toyota Carina” cu xxx, în municipiul Chișinău, adăpostindu-l într-o casă particulară închiriată de aceștia, unde i-au confiscat pașaportul, după care, în perioada septembrie-decembrie 2017, Kolkin Vladimir, aflându-se în municipiul Chișinău, zilnic, era transportat în diferite regiuni din raza municipiului Chișinău (piața centrală, piața auto, pe arterele mun. Chișinău), precum și pe arterele din orașul Hâncești, de către Bogdan Iurii, cu automobilul său de marcă „Toyota Carina” cu xxx, unde a fost supus exploatării prin practicarea cerșetoriei, iar finele zilei, Bogdan Iurii, îl transporta înapoi la casa unde locuiau împreună cu Bogdan Veronica, veniturile ilicite acumulate pe parcursul zilei erau transmise de către Kolkin Vladimir lui Bogdan Iurii și Bogdan Veronica.

Bogdan Veronica, intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al

acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestor urmări, împreună și de comun acord cu Bogdan Iurii, și alte persoane, au săvârșit trafic de ființe umane, în următoarele circumstanțe.

După ce Bogdan Iurii, sub pretextul unei vieți mai bune, l-a recrutat pe cetățeanul Federației Ruse, Kolkin Vladimir și a organizat transportarea acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova, prin intermediul persoanei neidentificate cu prenumele „Ruslan”, Bogdan Veronica împreună și de comun acord cu Bogdan Iurii, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, urmărind scopul exploatării prin cerșit a persoanei, în scop de profit, prin abuz de poziție de vulnerabilitate a persoanei exprimată prin situația precară din punct de vedere a supraviețuirii sociale, prin înșelăciune, l-au întâlnit la o gară auto din Republica Moldova, după care l-au transportat cu automobilul personal de marcă „Toyota Carina” cu xxx, în mun. Chișinău, adăpostindu-l într-o casă particulară închiriată de aceștia, unde i-au confiscat pașaportul.

Ulterior, în perioada septembrie-decembrie 2017, Kolkin Vladimir, aflându-se în municipiul Chișinău, zilnic, era transportat în diferite regiuni din raza municipiul Chișinău (piața centrală, piața auto, pe arterele mun. Chișinău), precum și pe arterele din orașul Hâncești, de către Bogdan Iurii, cu automobilul său de marcă „Toyota Carina” cu xxx, unde a fost supus exploatării prin practicarea cerșetoriei, iar finele zilei, Bogdan Iurii, îl transporta înapoi la casa unde locuiau împreună cu Bogdan Veronica, veniturile ilicite acumulate pe parcursul zilei erau transmise de către Kolkin Vladimir lui Bogdan Iurii și Bogdan Veronica.

Apreciind probele administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Versiunea inculpatului Bogdan Iurii, precum că nu l-a recrutat, primit, transportat și adăpostit pe V. Kolkin, în scop de exploatare pentru cerșetorie, deposedându-l de pașaport, făcând astfel un abuz de vulnerabilitatea ultimului, este declarativă, nu are acoperire probatorie și urmărește scopul evitării răspunderii penale și este susținută doar de inculpat, neavând suport faptic. Poziția de apărare este combătută prin probele prezentate de procuror în sprijinul învinuirii, relevate și analizate supra.

Instanța de apel, analizând declarațiile părții vătămate V. Kolkin, a stabilit cu certitudine că anume inculpații I. Bogdan și V. Bogdan au fost persoanele care în perioada anului 2016 - decembrie 2017, făcând uz de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate, l-au recrutat, au organizat transportarea din Federația Rusă în Republica Moldova în scop de exploatare a lui prin practicarea cerșetoriei în diferite locuri amplasate atât în municipiul Chișinău cât și în orașul Hâncești.

De asemenea, din declarațiile părții vătămate V. Kolkin, instanța de apel a constatat că sumele de bani pe care le primea, le transmitea lui I. Bogdan sau, după caz, lui V. Bogdan iar ultima a fost persoana care l-a deposedat de pașaport.

Instanța de apel a mai stabilit că, deși partea vătămată V. Kolkin dorea să părăsească hotarele Republicii Moldova și să plece în Federația Rusă (stat a cărui cetățean este), acesta nu avea posibilitatea reală de a acționa de unul singur având în vedere starea sa de vulnerabilitate și de dependență față de inculpați.

Instanța de apel a relevat că, analizând declarațiile inculpatului I. Bogdan pe

Întregul proces penal, se observă că acesta a avut mai multe poziții de apărare. Din declarațiile lui I. Bogdan prezentate pe parcursul judecării cauzei, se constată discordanțe majore dintre cele relatate în prima instanță și în instanța de apel, or, fiind audiat în ședința de judecată în primă instanță, inculpatul a declarat că nu-l cunoaște pe V. Kolkin și l-a cunoscut pentru prima dată în ședința instanței, devreme ce în instanța de apel a recunoscut că îl cunoaște pe partea vătămată din orașul Azov, Federația Rusă, unde s-au schimbat cu numerele de telefoane adăugând că, V. Kolkin a venit în Republica Moldova cu scopul de a se stabili aici.

Totodată, instanța de apel a reținut că implicarea inculpaților I. Bogdan și V. Bogdan în săvârșirea traficului de ființe umane au fost confirmate și prin procesele-verbale de percheziție din 15 martie 2018 și procesul-verbal de examinare din 23 martie 2018, potrivit cărora la domiciliul inculpaților au fost ridicate planșe fotografice utilizate la practicarea cerșetoriei.

Instanța de apel, analizând declarațiile martorilor Sîrbu Constantin și Neico Elena, procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din 16.01.2018 (vol. I, f.d.41-48, 99-100, 104-105), procesul-verbal de percheziție din 15 martie 2018 (vol. I, f.d.60-63); - procesul - verbal de percheziție din 15 martie 2018 (vol. I, f.d.70-73), procesul-verbal de examinare din 23 martie 2018 (vol. I, f.d.75-84), procesul-verbal de examinare din 27 martie 2018 (vol. I, f.d.75-84), procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la locul infracțiunii din 27 martie 2018 (vol. I, f.d.110-114), procesul-verbal de confruntare din 03 aprilie 2018 (vol. I, f.d.121-122), procesul-verbal de confruntare din 03 aprilie 2018 (vol. I, f.d.123-124) și corpurile delictive, a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpaților I. Bogdan și V. Bogdan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Pe această linie de concluzii cu privire la vinovăția inculpaților, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală specială, instanța de apel a evidențiat că, fapta respectivă se califică în componenta de infracțiune prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal: traficul de ființe umane, adică primirea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare pentru cerșetorie, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune și abuz de poziție de vulnerabilitate, faptă săvârșită de mai multe persoane.

Cu referire la calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpaților în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, instanța de apel a relevat următoarele:

- subiectul infracțiunii menționate sunt inculpații I. Bogdan și V. Bogdan, care întrunesc condițiile prevăzute la art.21, alin.(1) și 22 Cod penal;

- obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal are un caracter complex, obiectul juridici principal al infracțiunii în formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a părții vătămate V. Kolkin, iar obiectul juridic secundar al traficului de ființe umane în formează relațiile sociale cu privire la probitate, or, inculpații au abuzat de poziția de vulnerabilitate a părții vătămate și de gradul lui de dezabilitate;

- latura obiectivă se exprimă în fapta prejudiciabilă care cuprinde acțiunile principale ce se exprimă prin primire, transportare și adăpostire a părții vătămate;

- latura subiectivă se exprimă prin vinovăție sub formă de intenție directă,

motivele infracțiunii fiind interesul material, iar scopul fiind cel de exploatare pentru cerșetorie.

Pe de altă parte, instanța de apel a remarcat că, deși prima instanță a pronunțat o sentința de condamnare a inculpaților - în baza art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal, se observă că aceasta nu cuprinde descrierea faptei criminale prevăzute de articolul respectiv, considerată ca fiind dovedită, dat fiind că se indică, „ Inculpatul Bogdan Iurii intenționat ... au săvârșit **trafic de ființe umane...**” și „ ... Inculpata Bogdan Veronica intenționat ... au săvârșit **trafic de ființe umane...** ”. În asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor art.394 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Instanța de apel a subliniat că, sentința atacată nu cuprinde analiza și evaluarea completă, obiectivă și sub toate aspectele a mijloacelor de probe administrate, sub aspectul aprecierii probelor și calificării faptei, în vederea stabilirii stării de fapt și de drept cu privire la săvârșirea infracțiunii de către inculpați, astfel, la darea soluției de condamnare a acestora în baza art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal, prima instanță n-a acordat deplină eficiență dispozițiilor art.art.7, 101, 384 Cod de procedură penală. Altfel spus, prima instanță în pofida faptului că probatoriul administrat în cauză dovedește cu certitudine vinovăția inculpaților I. Bogdan și V. Bogdan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, a reîncadrat acțiunile acestora.

4.2. Soluționând chestiunea cu privire la pedeapsa penală, instanța de apel a luat în considerație prevederile din art.art.7, 61 și 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de persoana inculpaților, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lor, de scopul de prevenire a fenomenului infracțional, etc..

Instanța de apel a evidențiat că, inculpații nu au precedente penale, infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) Cod penal, conform art.16 alin.(5) Cod penal, se clasifică ca fiind deosebit de gravă, circumstanțe agravante sau atenuante nu se constată și, în context, se consideră rezonabilă și oportună aplicarea pedepsei cu închisoarea, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere și a desfășura activități în domeniul Turismului și Migrației - în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale speciale în baza căreia urmează condamnarea. Temei pentru aplicarea pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege nu s-a constatat.

4.3. Cu referire la chestiunea ce vizează cheltuielile judiciare, instanța de apel a relevat că, cheltuielile judiciare invocate de procuror în sumă de 4 050 lei reprezintă plata pentru servicii de traducere și interpretare, în cadrul prezentului proces penal.

În continuare, instanța de apel reiterând prevederile art.art.227, 229 Cod de procedură penală, a reținut că, suma solicitată de acuzatorul de stat reprezintă plata pentru cheltuielile judiciare suportate pentru traducerea din limba română în limba rusă, plata pentru asemenea servicii nu poate fi pusă în sarcina inculpatului, fapt ce impune respingerea solicitării procurorului, în partea respectivă.

4.4. Cu privire la acțiunea civilă înaintată în cadrul procesului penal, instanța de apel a relevat că, la faza urmăririi penale, partea vătămată V. Kolkin a înaintat o acțiune civilă invocând că, prin acțiunile infracționale, ia fost cauzat un prejudiciu material în mărime de 28 000 lei. Prin ordonanța ofițerului de urmărire penală,

partea vătămată a fost recunoscută în calitate de parte civilă.

Analizând declarațiile date de partea vătămată V. Kolkin prezentate judecătorului de instrucție, instanța de apel a remarcat că, acesta nu mai are pretenții față de inculpați, renunțând astfel la acțiunea civilă. Totodată, având în vedere că partea vătămată nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța de apel nu s-a expus asupra acțiunii civile.

5. Avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, în temeiul art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia, solicitând casarea acesteia, menținerea sentinței sau remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel a admis apelul declarat, în care s-a solicitat casarea altei sentințe, emisa de altă instanță, din altă dată și în privința altei persoane. Acest fapt poate fi constatat din pct. 2 al solicitării procurorului: "Casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 04 octombrie 2018 în privința inculpatului Cărare Consatntin Măcar, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează”.

A notat că, concluzia instanței de apel privind condamnarea inculpaților în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal se axează numai pe "reaprecierea probelor" administrate în prezenta cauză penală.

Consideră că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de apel și judecării apelului culpabilitatea inculpaților de comiterea infracțiunii, prevăzute de art.165 Cod penal nu a fost confirmată, demonstrată prin probe concludente și pertinente, or, instanța de apel a admis derogări de la prevederile normelor procesual-penale.

Apărarea a reiterat prevederile art.art.8 alin.(3), 27, 101 alin.(3) și (4) Cod de procedură penală și a indicat că, în situația în care, principala probă pusă la baza condamnării reprezintă declarațiile părții vătămate, urma, ca aceste declarații să fie apreciate corect, deoarece însăși V. Kolkin, fiind audiat de ofițerul de urmărire penală, cât și de către judecătorul de instrucție a accentuat că, „... nu era ținut cu forța de Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, și din discuțiile cu Bogdan Iurii acesta i-a spus că ar putea oricând să se întoarcă înapoi în Federația Rusă, dar real fără ca Bogdan Iurii să-l ajute să se întoarcă înapoi în Federația Rusă, acesta n-ar fi avut posibilitatea să revină în Federația Rusă, deoarece nu cunoaște pe nimeni în Republica Moldova și din discuțiile cu Bogdan Iurii, ultimul i-a spus că în luna februarie 2018, când se va termina diportul împreună se vor întoarce în Federația Rusă. Cu Bogdan Iuirii a avut o discuție în cadrul căreia ultimul i-a spus că în luna februarie 2018, când se va termina deportul la acesta, vor merge împreună în Federația Rusă. La momentul venirii sale pe teritoriul Republicii Moldova pașaportul său l-a transmis lui Bogdan Veronica benevol, pentru a nu-l pierde”.

Apărarea a mai reiterat declarațiile martorului Sîrbu Constantin, din care rezultă că, "persoana invalidă deținea pașaport rusesc. Inițial persoana invalidă urma să fie transportată în Ucraina, apoi a fost telefonat în drum, spunându-i-se să transporte persoana invalidă în Moldova în or. Nisporeni, fiind contactat de la un număr de telefon rusesc. Ajungând în or. Nisporeni, a fost telefonat și sa apropiat de autobus un bărbat și o femeie și l-au întâlnit pe cetățeanul invalid și a fost luat de alte persoane de naționalitate romă. Pentru faptul că, bărbatul invalid a fost

transportat în Moldova, i s-a achitat suma de 3 000 ruble rusești și 1 000 ruble pentru hrană. Pașaportul pe numele persoanei invalide în timpul transportării, se afla la el, persoana din Moscova i la transmis. După întâlnirea persoanei invalide, ajungând în or. Nisporeni, a plecat cu automobilul cu un bărbat și o femeie care venise după el. Pașaportul era la persoana invalidă, după ce au fost controlați pe drum de către politie. Persoana invalidă putea să coboare din autobus și putea fără ajutor să iasă și avea toată posibilitatea să plece din autobus unde dorea".

Consideră că, nu se poate afirma că V. Kolkin a fost exploatat forțat să cerșească, deposedat contra voinței și impus să transmită pașaportul său lui Bogdan Veronica, era liber și capabil să plece în orice moment.

A mai indicat că, concluzia instanței de apel, potrivit căreia, anume starea de vulnerabilitate este motivul-cheie de calificare a acțiunilor inculpaților în baza art.165 și nu a art.302 Cod penal, este una greșită. Astfel, în materialele cauzei nu se conține nici un înscris - legitimație de invalid, anchetă socială, certificate, confirmare, etc. - prin care să se dovedească această stare de vulnerabilitate, invocată de instanță.

6. Asupra recursului declarat a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul invocă temeiurile pentru recurs prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6), 12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În esență, criticele recurentului se axează pe ideea că, instanța de apel nu a intrat pe deplin în esența acțiunilor inculpaților, acestea fiind apreciate greșit, eronat fiind dispusă condamnarea în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Raportând normele de drept citate la circumstanțele cauzei, Colegiul penal constată că aceste temeiuri nu-și găsesc confirmare în speța dedusă judecății și în acest sens menționează următoarele.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, se atestă că împrejurările menționate în partea constatatoare a hotărârii contestate, relevă în mod concludent că, instanța de apel dispunând casarea sentinței, corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale inculpaților, în conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și

prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor.

Totodată, Colegiul penal constată că, recurentul critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerându-l ca necorespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Mai mult, potrivit art.art.6 pct.111), 27, 414 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Totuși, Colegiul penal ține să menționeze că, toate probele administrate au primit apreciere la justa lor valoare, concluziile privind vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză, iar motivele aduse de recurent, precum că instanța nu a dat o apreciere cuvenită probelor din dosar, țin de starea de fapt a cauzei. În contextul dat, Colegiul penal reține că art.427 alin.(1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat.

Colegiul penal respinge ca declarative argumentele recurentului precum că, acuzarea nu a motivat și nici nu a adus careva probe suplimentare în vederea recalificării, iar concluzia instanței de apel privind condamnarea inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica în baza art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal se axează numai pe reaprecierea probelor. Instanța de apel s-a expus atât asupra argumentelor invocate de partea apărării, cât și asupra poziției acuzării, precum și asupra versiunii înaintate de apărare. Iar, probele administrate de organul de urmărire penală au fost apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fapt ce a dus la constatarea vinovăției inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica în săvârșirea infracțiunii imputate.

În continuare, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea dispunerii condamnării inculpaților conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza deciziei de condamnare a instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct.12 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că instanța de apel a conchis întemeiat că, vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal, și-a găsit confirmare atât prin declarațiile părții vătămate, între care nu s-au stabilit divergențe, care sunt probe directe și de bază în constatarea

circumstanțelor cauzei și care indică cu certitudine la vinovăția inculpaților, coroborându-se deplin cu declarațiile martorilor și probele materiale.

În opinia Colegiului penal, la caz probele examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără dubii a circumstanțelor de fapt și astfel instanța de recurs consideră că, reieșind din cumulul de probe, rezultă univoc că inculpații Bogdan Iurii și Bogdan Veronica au săvârșit infracțiunea prevăzută de art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, nu este întemeiată critica din recursul avocatului inculpaților, ce ține de aprecierea și interpretarea eronată, în opinia acestuia, a probelor ce a dus la stabilirea greșită a faptelor, deoarece instanța de apel, a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de părți, verificându-le și apreciindu-le just prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punctul de vedere al coroborării lor și ca urmare corect a stabilit starea de fapt, încadrarea în drept și vinovăția inculpaților.

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiat și argumentul privind posibila necesitate de a revedea încadrarea juridică a acțiunilor inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica de la art.165 alin.(2) lit. d) Cod penal la art.302 alin.(2) lit. b) Cod penal, deoarece soluția adoptată de instanța de apel privitor la încadrarea juridică este una corectă, întemeiată și motivată (pct.4 din prezenta decizie).

Drept consecință, instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii imputate, fiind stabilită în cauză și starea de vulnerabilitate a părții vătămate Kolkin Vladimir.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, criticile recurenților au format obiect de discuție în instanța de apel, asupra căroră aceasta s-a expus, soluția adoptată fiind motivată, iar în ce privește argumentul din recurs că – instanța de apel, în mod obligatoriu ar fi trebuit să audieze partea vătămată, Colegiul penal remarcă faptul că - nu au fost invocate încălcări ale drepturilor lui Kolkin Vladimir, apărarea și inculpații și-au exprimat acordul cu examinarea cauzei în ordine de apel în lipsa părții vătămate, pe motivul lipsei întemeiate a ultimului, care a părăsit hotarele Republicii Moldova.

Suplimentar, analizând textul deciziei atacate în coraport cu motivele invocate de recurent, Colegiul penal atestă că, instanța de apel s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția din decizie, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct.61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În contextul celor expuse, Colegiul penal remarcă faptul că, deși recurentul a invocat temeiurile de casare prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 12) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursului nu a desfășurat pretensele

încălcări, motivarea reducându-se mai mult la o simplă enumerare a unor probe, care în opinia apărării au fost apreciate eronat.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent în recursul declarat, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și motivată corect, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zamfir Pavel în numele inculpaților Bogdan Iurii și Bogdan Veronica, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2020, în cauza penală în privința inculpaților *Bogdan Veronica xxx* și *Bogdan Iurii xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 20 mai 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena